

Jézus Urunk tanítása

2023. augusztus 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik a mai napon meghallottátok hívásomat, és engedelmeskedve eljöttetek, hogy jelen legyetek a fájdalom-, szenvedés-golgota átélésén.

S köszöntöm mindazokat, akik pedig lélekben kísérték el benneteket, hogy részesülhessenek ők is a tanítás kegyelméből.

A mai nap a tanítás felétek, kettő tanítást adtam. Az első, amikor az okos ember sziklára építi házát. Hisz ennek a tanításnak tudjuk a mondanivalóját, ha két részre osztjuk el. Az első része az: Aki hallgat a tanításra, az *Evangéliumra*, aki megpróbál a szerint élni és cselekedni, felismeri a felebarátját, és a felebarátnak, ha szüksége van a segítségnyújtásra, akkor igyekezik, hogy segíthessen. Hisz az első része a tanításról, mert ha Én, Jézus Krisztus Uratok tanítom tanítványaimat, s aki hallgatja szavamat, és a szerint cselekszik, akkor ugye, hogy volt mondva a *Szentírás* szerint a tanításban? Hogy aki hallgat szavamra, az ahhoz az okos emberhez tartozik, aki házát sziklára építette. Mert ugye nem történt semmi baj a házzal, hiába zúdult neki, az megmaradt a sziklán, mert a neki zúduló víz lepergett róla.

De néha a földi életben, akik azt mondjátok, testvéreim vagytok, és nem figyeltek a szavaim tanítására, akkor rólatok is néha lepereg e tanítás mondanivalója. Pedig abba bele lehet kapaszkodni, és erőt merítve érezni a szeretet kegyelmét. Mert a kegyelem csak akkor tud működni, ha vágyakoztok, és befogadjátok. Mert ha a kegyelem jelen van, és nem nyissátok meg szíveteket, mert nincs rá szükségetek, akkor hogyan érintse meg szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek?

Mert ugye az okos ember, az gondolkodott, mérlegelt, hogy hova építse házát. Mert ő nemcsak a mának, és nemcsak a holnapnak készítette, hanem élete végéig gondolta, hogy megmaradhasson, amelyben ő jól érzi magát, tehát élete végéig meg szeretne maradni az Én tanításomban a felismerés révén, a küldetés elfogadásában. S akkor érzi, hogy valahova tartozik, nem kívülálló.

A tanítás egyik része ez volt felétek, hogy jelen van az okos ember, aki mérlegelt, és házát sziklára építette.

De ugye jelen van a tanítás második részében az ostoba, aki ugye nem mérlegelt, aki lehet, hogy úgy gondolta, hogy: „Én csak a mának élek. Ha mai nap jól megvagyok, nem törődöm a holnappal és a holnaputánal.”

De a holnap- vagy a holnaputánjában, ha megjelenik az ár, a süvítő szél, akkor a mának való élet semmivé válik.

Mert ugye hogy van itt a tanítás?

Szakadt az ár, ömlött a víz, süvített a szél, nekizúdult a háznak, amely összedőlt, és egy nagy romhalmaz lett belőle, mert ugye a mának építette, és a mában élt. Holott Én, Jézus Krisztus Uratok mindig arra tanítalak benneteket, hogy nemcsak a mának kell élni, hanem szemetek előtt kell tartani a holnap- és a holnaputánját is. Mert a tanítások mondanivalója sokszor így jönnek el felétek és hozzátok, hogy hogyan ismered fel önmagad, felebarátod, testvéred, és hogyan alakítod ki az életedet. Mert az *Evangélium tanítása* erre próbál benneteket rávezetni, ahogy a tanítványaimnak is mondtam, hogy: Aki meghallgatja, és tettekre váltja, és a szerint cselekszik, az megmarad. De akinek beszélünk, és – a ti szavakat használva – szinte, hogy füle mellett, ahogy szokták mondani, gyalogút, elmegy mellette, nem érinti meg szívét, lelkét, nem foglal el helyet, ez az a felületes ragaszkodás. De mihez? Meg lehet kérdezni: Önmagához? Felebarátjához? Testvéréhez? Vagy felismer Engem, Jézus Krisztus Urát, az Édesanyát, és ő is szeretne ide tartozni, hogy érezze, hogy számára is van küldetés. De a küldetés csak akkor tud működni, ha hallgat a tanítás mondanivalójára, és megpróbál a szerint cselekedni és élni. És ezeket mind-mind jótettekre váltani. Mert ha ezt nem tudjuk megtenni, akkor az ostoba emberhez tartozunk, aki csak a mának élt, „ma legyek rendben, nem törődöm a holnappal és a holnaputánal”.

De ha nem törődik, akkor ugye lehet, hogy ezen sem gondolkodik el, hogy holnap vagy holnapután hol hajtja le fejét? Hol lesz meg számára pihenés a kegyelem által?

Mert ugye a kegyelem jelen van, de ha a kegyelmet se tudja elfogadni, helyet biztosítani magának, itt belül, a kegyelemnek, hogy működhessen rajta és benne, és próbálja változtatni, nevelni, hogy érezze a hovatartozását e szeretet által.

Mert minden tanításban ugye jelen van a szeretet, a Fénysugár, a kegyelem, ami összeköt, és ami által tudod, hogy már nem vagy egyedül, mert valakihez tartozhatsz. És ha már valakihez tartozol, akkor általa talán meg is erősödhetsz, és működhethet a kegyelem benned. És akkor valóban az okos emberhez tartozol, aki ugye sziklára építette házát, mérlegelve, hogy megmaradhasson, ne csak a mának, ne a holnapnak és a holnaputának, hanem még tovább és még tovább, mert így tudjuk tettekre váltani a tanítást, amely megelevenedik rajtatok és bennetek a felismerésben és az elfogadás szerepében.

Majdan jelen volt számotokra egy másik tanítás is, amikor már a nép sokasága nincs jelen, csak tanítványaimmal vagyok, és beszélgetek. Fülöp Cezáreához érkezve, vidékén, megkérdeztem tanítványaimtól, hogy:

– Mit mondanak, ki vagyok Én?

És erre jött a válasz ugye:

– Talán Keresztelő János, talán Illés, Jeremiás vagy valami más próféta. Ez így rendjén is lenne, ha megértenék a tanítást a kérdésben.

Majd megkérdeztem tanítványaimtól:

– És ti mit gondoltok, ki vagyok Én?

S erre ugye Simon Péter válaszol, Jónás fia, hogy:

– Te vagy az Élő Isten Fia, az Isteni Második Személy.

Akihez tartozhatunk, akiben bízhatunk, aki megfogja kezünket, ha szükséges, és vezet az élet-útpályánkon a felismerés küldetése révén, hogy felismerd a tanítás mondanivalóját, amely átölel, felmelegít, megerősít, ami által elfogadod felebarátodat és testvéredet, és ha szükséges, segítesz rajta.

Mert itt a tanítványok is felismertek, elfogadtak, és követtek. A követés révén tanultak a tanításban, és tudtak segíteni mindazoknak, akik pedig tőlük várták a segítségnyújtást a felismerés kegyelmében. Szinte mondhatod: „Ez egy körforgás, amelyben jelen vagyok, és amelyre tekintek, és elfogadok, mert így tudom megérteni, hogy a tanítás mit mond számunkra.”

Hisz itt ugye mondtam Simonnak, Jónás fiának:

– Boldog vagy te, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt belőled, hanem az Én Mennyei Atyám.

Ugye, milyen csodálatos az, amikor tudod, hogy a bensődben lehet, hogy nemcsak Én, Jézus Krisztus Urad szólhatok, adhatok hívást a kegyelemhez, hanem az Atya, aki szintén megérinthet, meghívhat, tanítást adhat, hogy Hozzája tartozzunk.

S erre Péter, mivel jól válaszolt, ezért azt mondtam neki, hogy:

– Boldog vagy, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta csak ki ezt belőled, hanem az Én Mennyei Atyám érintése által elmondottad.

S ezért mondtam, hogy:

– Te Péter vagy, kőszikla. És Én erre a kősziklára építem az Egyházamat, és odaadom neki a Mennysorság kulcsát, amely kapuin nem vesznek a pokol tornácáról részt.

Mert elmondom számára, hogy:

– Ha már te a Péter kőszikla vagy, és neked adtam a Mennysorság kulcsát, akkor te cselekedhetsz, hogy amit itt feloldasz a földön a nép sokasága között, az feloldott lesz a Mennyeiben. És amit megkötsz itt a földön, az megkötött lesz a Mennyeiken.

Tehát Péter lett a kőszikla, akire az Egyházamat építettem, mert ha figyelitek az összefüggést, az első tanításon sziklára építette házáat, mert nem csak a mának élt, és mérlegelt. Itt pedig Péter a kőszikla, és őrá építem az Egyházamat, hogy megmaradjon a tanításomban és a szeretetemben. Mert ez

a kettő szinte eggyé válhat a kegyelem jelenlétének tanításával a felismerésben, hogy hova szeretnék tartozni, kit szeretnék követni, és hogyan szeretném kialakítani az életemet a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Erre szoktuk mondani azt, hogy jelen van ugye a szabad akarat, de a szabad akarat cselekvésében nem mindegy, hogy mit engedsz meg önmagadnak, és hogyan működik rajtad, rajtatok és benned, s bennetek. Mert a felismerés, az mindig azt próbálja tükrözni számotokra, hogy nemcsak önmagatok vagytok, és nemcsak önmagatoknak éltek, sem a mában, sem a holnapban, sem a holnaputánban, hanem megpróbáljátok kialakítani úgy az életet, hogy érezzétek a hovatarozásokat a szeretet s a kegyelem által. És ha ezek mind-mind jelen vannak, akkor a két tanítást, az elsőt ugyan két részre bontottam, de egy tanítás az egész részében, a másodikkal párhuzamban van, mert mindenhol jelen van számotokra a köszikla a mérlegelésben, a felismerésben, az elfogadásban és a cselekedetekben, hogy hogyan alakítsam ki az életem a mindennapjaiban, a felebarátaimmal, a testvéreimmal, a rokonaimmal, a szomszédaimmal, hisz ide sok mindenkit fel lehet sorolni, hogy hogyan szeretnéd kialakítani az életed minden pillanatának minden percét, amelyben jelen lehetsz a kegyelem által.

És ha ezeket mind-mind felismeritek és elfogadtátok, és önmagatokba zártátok, akkor ugye jelen van a tanításnak ez a része, hogy nemcsak a mának élek, hanem megpróbálok felkészülni a holnap holnaputánjához, hogy a szeretet megadhassa a kegyelmeket, amelyekre szükségünk van az élet folyamán a felismerésben és az elfogadásában. És hogy ha ez most már mind így eggyé válik rajtatok és bennetek, és hallgattok szavamra, a szavamban például mondhatom azt, hogy ismered a *Szentírást*, próbálsz belőle erőt meríteni, megtapasztalni, felismerni, mert néha megkapod úgy a választ a segítségnyújtásodra, amikor még nem vagy benne biztos, hogy ez való lehet, akkor vedd kezébe, mondj el egy fohászt, és ha megnyitod, s elkezded olvasni, biztos, hogy érzed, mintha megérintette volna szívedet, lelkedet a melegség kegyelme, hogy működhessen rajtad és benned a felismerésben és az örömben. És akkor valóban tudod, hogy hogyan és miképpen kell cselekedni, s kialakítani az életed mindennapját.

Ennek reményében fogadjátok most kiválasztott Mária testvér által áldásomat, hogy ma áradjon reátok a Kőszikla szeretetének ereje, amely nemcsak a mának, hanem a holnap holnaputánjának is szól a megerősítésében, mert a Szentlélek így fog tudni működni rajtatok és bennetek e jelen által a felismerésben. S akkor megengeded, hogy a szabad akarat cselekvésében működhessen rajtad, benned, mert hallgatsz szavamra, és a szerint cselekszel, mert mérlegelve eldöntötted, hogy hogyan építed fel házadat, amelyet nem csak a mának, a pillanatnak, és nem csak a holnapnak és a holnapután felismeréséhez, felfedezéséhez próbálsz kialakítani a küldetésed révén.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy felismerjétek a tanítás mondanivalóját, és megpróbáljátok a szerint cselekedni és élni, hogy az okos ember példája vezessen benneteket a mindennapokban, a mindennapokhoz. És ne akarjátok az ostobához tartozni, mert az csak a pillanat májának él, és nem tud megerősödni, nem tudja felvenni a kegyelmek ajándékát a megerősítéséhez.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!